

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LXIII. De Ordine Congregationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

23. Accessus quoque ad ea Monasteria, accepti munusculorum, literarum, vel nunciorum Monasterium pari lege, imo & strictiori, ut in Capitulo quarto, & decimo, de Monialibus, prohibemus.

24. Fratres verò nostri fugitivi, vel qui extradiantiam nostram, ad sacros ordines promouentur, si redierint non permittantur in eis ministrare: nisi per Capitulum Generale cum eis dispensetur, & nouem Diffinitoribus octo consentiant, praterquam si in apostasia ordines recepissent.

De ordine congregationis. CAPVT LXIII

Ordines suos in Monasterio ià conuenient, ut conuersionis tempus & uirtutem discernit, utque Abbas constituet. Qui Abbas non turbet gregem sibi commissum, nec quasi libera utens potestate, inuisibiliter disponat aliquid: sed cogitet semper, quia de omnibus iudiciis & operibus suis redditurus est Deo rationem. Ergò secundum ordines quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedat ad pacem, ad comunione ad Psalmum imponendum, in choro standum. Et in omnibus omninò locis ætas non discernatur in ordine, nec præiudicet: quia Samuel & Daniel pueri presbyteros iudicauerunt. Ergò exceptis his, quos, ut diximus, altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradauerit certis ex causis, reliqui omnes ut conuenienter ià sint: ut uerbi gratia, qui secunda hora diuenerit in Monasterium, iuniorem se nouerit illius esse, qui prima hora uenit diebus

1. Reg. 7.
Dan. 13.

cum

cuiuslibet ætatis aut dignitatis sit. Pueris vero per omnia ab omnibus disciplina teneatur. Iuniores igitur, priores suos honorent: priores, iuniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro nomine appellare: sed priores, iuniores suos fratres nominent: Iuniores autem, priores suos Nonnos vocent: quod intelligitur paternæ reuerentiæ. Abbas autem, quia vices Christi agere creditur, dominus & Abbas vocetur: non sua assumptione, sed honore & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Vbiunque autem sibi obuiant fratres, iunior a Priore benedictionem petat. Transiente maiore minor surgat, & det ei locum sedendi. Nec presumat iunior confedere, nisi ei præcipiat senior suus: ut fiat quod scriptum est: Honore inuicem præuenientes. Pueri, paruuli, vel adolentes in Oratorio vel ad mensas, cum disciplina ordines suos consequantur. Foris autem vel vbiubi, custodiam habeant & disciplinam, vsque dum ad intelligibilem ætatem perueniant.

Rom. 12.

I. (SECUNDVM ORDINES, QVOS CONSTITVERIT.) Declaramus, secundum morem nostrum antiquum, quod post Abbates, Priores claustrales, siue vbi esset titulus Prioratus, primus Decanus locum habeant: post prædictos, Priores titulares, si qui sint. Deinde Magistri Nauitiorum: postea Decani: ita ut omnes Decani teneant locum secundum ordinem professionum inter se,

Post

Post prefatos sequantur ceteri secundum ordinem
sue professionis, prater quam hi qui aliqua causa
degradati fuerint.

2. Quod autem attinet ad Priores, & Decanos
tulares, tituli huiusmodi de cetero, tam indifferen-
ter non conferantur: sed iis tantum, qui in illis
cuius se laudabiliter exercuerint, & propter aetatem
aut valetudinis imbecillitatem, ad illa sustinenda
inhabiles sunt effecti. Locus autem Superior
(aiunt) nemini concedatur, est enim tanquam
ambitionis.

3. Qui sacerdotes, Diaconi & Subdiaconi ex
secundum constitutiones nostras tempore non fuerint
ordinati, quacunque de causa, teneant locum in
cedendi capite sibi assignatum post promotos, sed
ad eum ordinem ad quem ipsi adhuc promoueri
potuerunt transacto talis promotionis tempore.

4. Ut autem predictus ordo melius seruari possit
habeatur in singulis Monasteriis Matricula omnium
Fratrum nostrae Congregationis Professorum,
qua singulis annis scribantur Fratres, qui Profes-
sionem emiserunt, ponendo diem & annum.

5. (EXCEPTIS IIS QUOS, VIDELICET
MVS.) Ad omnem ambiguitatem tollendam
nostra Congregatione circa illos quos altiori con-
duximus preferendos: Ordinamus, quod Prae-
sidentis omni tempore teneat locum primum
inter Patres Congregationis: sedem etiam Abbatis
in Choro, si ibi praesens fuerit teneat. Quo Absente
absente liceat Abbati tenere sedem suam. Bene-
dictionem, & omnia signa tam particularia, quam
generalia faciat. Ubique incipiat, Te Deum

mus. Cantet Euangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

6. Idipsum faciant etiam Visitatores, cum in actu visitationis absente Presidente fuerint, & teneant primam secundi Chori sedem. Quo tempore, vel si forte Presidens adsit, in signum reuerentia, Pralatus loci etiam si esset visitator teneat secundam sedem primi Chori.

7. Quod si visitatores fuerint in aliquo Monasterio, & non causa visitationis, teneant quidem semper locum super Pralatum: sed signa duntaxat praeminentia faciant principalia, sibi inuicem deferendo, secundum ordinem professionis suae, nisi forte Pralatus loci esset & ipse visitator: quia tunc in Monasterio suo tantum, etiam super antiquiores visitatores locum tenebit, ratione particularis Regiminis.

8. Visitator autem actu & non officio, si Pralatus extiterit, tempore visitationis tantum precedet Pralatum loci, nisi qui visitatus esset, & ipse visitator officio, quo casu immediatè post ipsum locum teneat, & eo absente omnia signa faciat, sicut & ceteri visitatores.

9. Idem seruetur in visitatore actu, qui non esset Pralatus: ut videlicet omnia signa faciat absente Pralato, sicut ceteri visitatores Pralati.

10. Reliqui verò Pralati faciant vbiq; in absentia Pralati, & visitatorum signa praeminentia sibi inuicem deferendo, secundum professionis tempus.

11. Pralatus autem loci si affuerit, precedet & antiquiores. Titulares verò immediatè post alios Pralatos sequantur, secundum professionis suae tempus sibi inuicè deferendo, quibus locum assignamus post primam sedem primi Chori: qui sint per omnia

Prala-

Nota pro
patribus
antiquis.

Pralatis cum quibus degunt subditi, sicut ceteri Monachi, etiam in scribendis & recipiendis literis, sicut supra dictum est: teneantque loca sua professionis, cum in Capitulo Generali ceteri Pralati fuerint absoluti. Habeant tamen aliqua priuilegia, quibus ceteris Monachis distinguantur, Titulares enim, quos alias Abbates cum administratione fuerint: ut licet, cum tardè in Choro aut aliis locis venerint, non genuflectant. Similiter cum exire aliqua de causa voluerint è Monasterio, fiat quidem cum voluntate & scientia Pralati, sed non genuflectant: simulque commoda quadam eis tribuantur, ut omnino emeritis.

12. Seniores vero, si sibi inuicem deferant, ut Priores Claustrales, & Primi Decani Monasteriorum habentium titulum Prioratus, ex suo Monasterio ad aliud euntes, teneant loca post Priorem Claustralem Monasterij in quo fuerint, vel post primum Decanum, si esset titulus Prioratus, Magistri Notariorum. Similiter Decani, post Decanos, Cellerarios locum tantum habentes, post Cellerarios, secundum professionem sibi inuicem deferentes: & absentibus Superioribus Monasterij faciant signa etiam particularia. Similiter, qui non sunt Superiores, absentibus Superioribus suis, & dignitate & professione eundem faciant.

13. Administratores vero Monasteriorum, nullum habentes titulum, in Monasterijs administrationis suae, omnes Priores Claustrales precedant, in alio vero sequantur.

14. Abbatem vero Casinensem, propter dignitatem loci ac reuerentiam, merito ab hac generalitate excipientes: Statuimus, quod in toto Regno Neapolitano

litat

tano precedat omnes Pralatos etiam loci, & visitatores. excepto tamen visitationis tempore. Tam in suo Monasterio quam in aliis: extra Regnum Neapolitanum, precedat omnes Pralatos, exceptis visitatoribus, & Pralato loci.

15. Prior quoque Casinensis, in Regno Neapolitano, precedat omnes alios etiam Priores loci: extra autem teneat locum sua professionis.

16. Abbatem vero S. Pauli de Vrbe, propter temporale Dominium, in Monasterio & locis suis tantum, locum super visitatores, excepto visitationis tempore, tenere decernimus. Procurator in Curia semper & ubique teneat locum super omnes Priores, etiam loci.

17. Constituta vero per visitatores, vel Pralatos Monasteriorum in Monasteriis suis durant post officium suum, nisi à successoribus suis fuerint reuocata: nec ea volumus reuocari, nisi iustis de causis: & transgressores, grauiter puniantur.

18. De licentiis autem particularibus dandis, aut dispensationibus, qua ultra visitationis tempus sunt duratura. Præsidentem seu visitatores se nullatenus intromittant: ne forte confusionem potius quam pacem in Monasteriis relinquunt: sed illas particularibus Pralatis, qui animarum sibi commissarum clariorem habent notitiam, relinquunt: nisi in casibus, quos ad se pertinere rationabiliter patebit.

19. Et tunc in scriptis dent prefatas licentias, cum appositione parui sigilli Congregationis: aliter non credatur eis, nec ipsis vti valeant.

I. (PRIORES, IUNIORES SVOS FRATRES VOCENT.) Ex nostra antiqua consue-

consuetudine, ad differentiam Mendicantium, Monachos nostros appellamus Dominos: sed affectu Fratres. Iuniores Seniores suos Patres vocant. Abbas vero iuxta Regulam, Dominus, & Abbas, non Dominus appelletur.

2. (BENEDICTIONEM PETAT.) Haec Benedictionis petitionem, intelligimus signo magis quam verbo, ideo per inclinationem capitis fiat.

De ordinando Abbate. CAP. LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideretur ratio, ut hic constituatur, quem ubi omnis concors congregatio secundum morem Dei, siue etiam pars quavis parua congregationis saniori consilio elegerit. Verum autem merito, & sapientiae doctrina eligatur qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine congregationis. Quod si etiam omnis congregatio vitiiis suis (quod quidem abbatibus consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi (ad cuius Diocesim pertinet ille locus) vel Abbatibus, aut vicinis Christianis claruerint, prohibeant prauorum praeualete consensum, & domui Dei dignum constituant dispensatorem: scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud caste & recte Dei faciant, sicut est diuerso peccatum si negant. Ordinatus autem Abbas, cogitet se propter quale onus suscepit, & cui redditurus rationem villicationis suae. Sciatque sibi oportere